

אמר רב כהנא: אף בזכרים אין לחשוש שמא רבעם. הואיל ועל ידי הרביעה, מכחישיין הבהמות בבשר שלהם. ונמצא, שאף על זכרים — חס הגוי, ואינו רובעם.

אלא יש להקשות מהא דתניא: לוקחין בהמה מרועה שלהן. ומדוע? ליחוש נחשוש דלמא שמא הרועה רבעה לה לבהמה. והרי אין הרועה חושש שתיעקר, שהרי הוא מוכרה?

מתרצת הגמרא: רועה שלהן מתיירא מלרבעה, משום הפסד שבר. כיון שאם יגלו שרבע אותה והזיק לה, יפסיד שברו.

אולם על סברא זו קשה: אלא הא דתניא: אין ישראל מוסרין בהמה לרועה שלהן של גויים. ומדוע לא ימסור? לימא נאמר שרועה שלהן מתיירא משום הפסד שברו?

ומתרצת הגמרא: יש לחלק בין אם בעל הבהמה הוא ישראל לבין אם הוא גוי.

והחילוק כך: אינהו, הם הגויים דידיעין בהדדי שיודעים ומכירים במעשים הללו — מרתתין! חוששין מכך ולא יעשה הרועה מעשים אלו בבהמתו של חברו, לפי שאם

אלא מהחשש שמא בהמה זו היא רובע ונרבע — לחוש, ונמנע מלקחתה לקרבן! (13)

אלא מוכח שאין חוששין לכך, ולא כפי המבואר במשנתנו?

ומתרצת הגמרא: אמר רב תחליפא, אמר רב שילא בר אבינא משמיה בשם רב: עובד כוכבים חס על בהמתו ואינו רובעה, כדי שלא תעקר. שלא תיפגע ותיעשה עקרה על ידי הרביעה. ומשום כך אין כל מניעה מלקנותה ממנו לצורך הקרבן.

אולם על בהמת ישראל השווה בפונדקו אינו חס, ועשוי לרובעה. ולכן אין מעמידין בהמה בפונדק של גוי.

ועדיין קשה: התיינה בהמות נקבות, אכן אין לחשוש שרבעם הגוי, שהרי חס הוא על בהמתו שמא תיעקר.

אולם בהמות זכרים, מאי איכא למימר? הרי אין בהם חשש עיקור כמו אצל נקבות. ואם כן, יש לחשוש שמא רבעם הגוי. ושוב קשה היאך לוקחים מהם בהמות לקרבן (14)?

בהמתו שלא תיעקר או שלא תיכחש בבשרה. ודבר זה אינו קיים אלא רק ברובע, ולא ברובע. והוכיח ה"עבודת עבודה", שתיבה זו "רובע", טעות היא, שהרי לקמן מקשה הגמרא "אי הכי זכרים מנקבות לא ליזבון". ומשמע שאכן אין חוששין לרביעת בהמת זכר.

14. שהרי אף בזכרים, ישנו פסול נרבע לקרבן. לפי שהפסוק "מן הבהמה" שהובא לעיל, ואשר ממנו למדנו להוציא את הרובע והנרבע, נאמר

13. הקשה ה"עבודת עבודה": למה נקטה הגמרא רובע. והרי מן המשנה לא מוכח אלא רק שחוששין שמא ירבע הנכרי את הבהמה. אך לא חוששין שיהיה להיפך, שתרביע אשה את הבהמה עליה. ואם כן, מדוע הקשתה הגמרא "רובע ונרבע ליחוש"?

ואף אם אכן סברת הגמרא היא ששתי חשדות הם, א. שירבע הנכרי את הבהמה, ב. שתרכיב אשה את הזכר עליה, הרי שדבר זה לא תורץ בגמרא. כיון שתירצה הגמרא רק שעכו"ם חס על